

Фарисейскъ-тъ странъ, прѣпирахъ ся и казувахъ : Никое зло не намѣрувамы въ тогожь челоуѣка ; и ако му е говорилъ духъ или ангель, да ся не противимъ Богу.

10. И понеже станъ распря-та голѣма, убоя ся тысящникъ-тъ да не бы да раскъснѣтъ Павла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.

11. И въ идущъ-тъ нощъ яви му ся Господь и рече : Дързай, Павле, защото както свидѣтельствува за мене въ Иерусалимъ, така трѣба да свидѣтелствуашъ и въ Римъ.

12. И като съмнѣ, нѣкои отъ Иудей-тъ направихъ съзаклѣтие, и ся турихъ подъ проклѣтиѣ и рекохъ, нито да ядѣтъ, нито да пийтъ, додѣ не убийтъ Павла.

13. И тѣзи, които направихъ това съзаклѣтие бѣхъ повече отъ четиридесетъ души.

14. Тѣ дойдохъ при първосвященници-тъ и при старѣйшины-тъ и рекохъ : Подъ проклѣтиѣ турихмы себе си, да не вкусимъ нищо доклѣ не убиемъ Павла.

15. Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на тысящника, да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣете по извѣстно за него ; а ный, прѣди да наближи той, готови сме да го убиемъ.

16. Като чу тозь заговоръ Павловый-тъ сестринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тъ та извѣсти на Павла.

17. И Павелъ повыка одного отъ стотници-тъ и рече му : Заведи това момче при тысящника ; защото има да му обади нѣщо.

18. И той го зѣ, заведе го при тысящника, и казува : Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка и ми ся примолѣ да доведѣ тойзи момъкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже.

19. А тысящникъ-тъ го зѣ за рѣкъ, и като ся оттегли на самъ попыта : Що е това което имашъ да ми обадишь ?

20. А той рече : Иудей-тъ ся нагласихъ да тя умолятъ да зеведешъ утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ, ужъ че иматъ да пытатъ нѣщо по точно за него.